

Dosarul nr.2rac-114/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: G.Mîțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gospodăria Țărănească „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico - Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Alexei Mînzat și Gospodăriei Țărănești „Mînzat Alexei” cu privire la încasarea datoriei, a penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexei Mînzat și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoria Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 23 decembrie 2016, CȘP „Protecția Plantelor” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Mînzat și GȚ „Mînzat Alexei” cu privire la încasarea datoriei, a penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. PP-42/4 din 23 aprilie 2010 și a facturilor fiscale, a livrat GȚ „Mînzat Alexei” marfă, și anume, produse de uz fitosanitar - erbicide și material semincer.

Conform pct. 6.3. al contractului menționat, în cazul nerespectării obligațiilor contractuale pentru termenul de achitare, cumpărătorul se obligă să achite penalitate echivalentă cu 0,2 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

CȘP „Protecția Plantelor” SRL a menționat că potrivit anexei la contractul enunțat, GȚ „Mînzat Alexei” urma să efectueze plățile pentru marfa livrată, până la 20 octombrie 2010, însă ultima a înregistrat o restanță în valoare de 142 575,25 de lei.

În acest context, a evidențiat că 6 februarie 2014, a semnat cu GȚ „Mînzat Alexei” o scrisoare de garanție, prin care ultima a recunoscut datoria în valoare de 142 575,25 de lei.

Mai mult, GȚ „Mînzat Alexei” s-a obligat de a achita primele sume a câte 15 000 de lei în luna octombrie și noiembrie a anului 2014, însă până în prezent suma nu a fost achitată.

Sub acest aspect, a considerat că în temeiul art. 4 al Legii privind gospodăriile țărănești, este în drept de a solicita încasarea datoriilor, în mod solidar, de la GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat, care este unicul fondator și membru al gospodăriei.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost depusă în baza art. 7, 10, 533, 572 și 619 ale Codului civil, art. 4 al Legii privind gospodăriile țărănești nr. 1353 din 3 noiembrie 2000.

CȘP „Protecția Plantelor” SRL a solicitat încasarea în mod solidar de la GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat a datoriei în sumă de 142 575,25 de lei și a penalităților în sumă de 51 307 de lei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central a fost admisă acțiunea depusă de CȘP „Protecția Plantelor” SRL.

S-a încasat, în mod solidar de la GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat în beneficiul CȘP „Protecția Plantelor” SRL suma de 193 902 de lei cu titlu de datorie și suma de 15 850 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 18 decembrie 2017, Alexei Mînzat a declarat apel împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Alexei Mînzat și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a reținut prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, art. 277 alin. (1), 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 530, 572 alin. (1), 624 alin. (1) și 753 alin. (1) ale Codului civil.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentul lui Alexei Mînzat precum că acțiunea a fost depusă cu expirarea termenului de prescripție a fost respins, aceasta deoarece prin scrisoarea de garanție din 6 februarie 2014, ultimul a recunoscut datoria existentă în mărime de 142 575, 35 de lei, fapt ce a condus la întreruperea termenului de prescripție, cu începerea curgerii unui nou termen.

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a concluzionat că GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat, ca fondator și membru unic al gospodăriei, urmează să răspundă față de CȘP „Protecția Plantelor” SRL pentru datoriile acumulate.

La 22 ianuarie 2019, GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat au declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe de admitere a cererii de chemare în judecată, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material sau procedural.

GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat au reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

Suplimentar au indicat că potrivit actului de verificare prezentat în ședința de judecată, la situația din 31 decembrie 2014, datoria față de CȘP „Protecția Plantelor” SRL constituie suma de 145 575, 25 de lei, însă din acest act mai rezultă

că au fost efectuate plăți în scopul stingerii datoriei, și anume la 12 octombrie 2010 în sumă de 37 000 de lei și la 10 noiembrie 2010 în sumă de 50 000 de lei.

Recurenții au remarcat că suma totală conform facturilor fiscale anexate la materialele cauzei, constituie 130 103,66 de lei, iar suma achitată constituie 87 000 de lei, astfel restanța la plată constituie 43 103,66 de lei și nu suma invocată în acțiune, iar dobânda urma a fi calculată în mărime de 0,2% din suma de 43 103,66 de lei.

Au mai considerat că termenul de prescripție urma să curgă de la ultima achitare, și anume, de la 10 noiembrie 2010.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 22 noiembrie 2018.

Recurenții au recepționat decizia instanței de apel la 2 ianuarie 2019. (f.d. 203)

Astfel, recursul declarat la 22 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de GȚ „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Mînzat Alexei” și Alexei Mînzat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva